

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csp/101/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919203717
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petrář Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6919203717.1

Uznesenie

Okresný súd Rimavská Sobota v právnej veci Ž. M. U., P. XX. XX. XXXX, X. Y. J.Á. XXX/XX, XXX XX Z. H., právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje nasledovné neodkladné opatrenie:

Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva k zálohu, a to k nehnuteľnostiam - zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, evidované Z. H., obec: Z. H., katastrálne územie: Z. H., zapísané v evidencii Okresného úradu Rimavská Sobota, katastrálny odbor, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcely registra „W.“ č. XXXX/XX o výmere XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd ukladá žalobcovi povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal proti žalovanému na súde žalobu vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008.

Súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 16,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1) Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19. 08. 2019 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k zálohu, a to k nehnuteľnostiam zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, evidované Z. H., obec: Z. H., katastrálne územie: Z. H., zapísané v evidencii Okresného úradu Rimavská Sobota, katastrálny odbor, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parcely registra „W.“ č. XXXX/XX o výmere XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcely registra „W.“ č. XXXX/XX o výmere XXX m2, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalobcovi povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal návrh na začatie konania vo veci samej - návrh na určenie neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008. Po ďalšie sa voči žalovanému domáhal aj náhrady trov konania.

2) Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného (Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653, ako pôvodným veriteľom) uzatvoril Zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25.07.2008 (ďalej aj ako iba „Zmluva“), ktorá bola neskôr postúpená na žalovaného. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru, špecifikovaného v bode I. Základné podmienky Zmluvy s označením ako Účel úveru: UV-H kúpa nehnuteľnosti. - byt. účely /dom. Žalobca poukázal na to, že Zmluva je v zmysle § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou, žalobca má teda nespochybniteľné postavenie spotrebiteľa, v konaní ide o spotrebiteľskú zmluvu (formulárovú). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Žalobca v súhrne a vo vzájomnej súvislosti s poukazom na predkladané dôkazy zhrnul dôvody, pre ktoré má za to, že žalovaný výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou smeruje k dosiahnutiu plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, pričom závažné pochybnosti existujú i o tom, či žalovaný je veriteľom pohľadávky, pre ktorú sa výkon záložného práva navrhuje:

3) Podľa vyjadrenia žalobcu zmluvne dohodnutá suma úveru predstavovala 66.387,84 Eur (2.000 000,- Sk). Žalobca predložil súdu výpisy zo Zmluvy za účtovné obdobie od 01. 01. 2010 až do 31. 12. 2016, z ktorých výpisov majú vyplývať jednak plnenia, na ktoré si právny predchodca žalovaného splátky započítaval, ako i spôsob ich započítavania. Žalobca poukázal na to, že účtované plnenia boli produkované z neprijateľných zmluvných podmienok (nachádzajúcich sa pravdepodobne vo VOP, či iných listinách). V danej súvislosti žalobca dal do pozornosti súdu rozhodnutie Ústavného súdu SR v zmysle ktorého „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (vid' Uznesenie Ústavného súdu SR z 24. 02. 2011, IV. ÚS 55/201 <<http://merit.slv.cz/IV.US55/201>>-19).

4) Žalobca priložil dôkaz, že právny predchodca žalovaného bol (opakovane) pokutovaný za používanie nekalých obchodných praktík a neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľovi Slovenskou obchodnou inšpekciou. Ďalej žalobca uviedol, že v ustanovení Zmluvy VII. ods. 3 je preformulované znenie, ktorého obsahom je, že „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú VOP, Obchodné podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky Banky pre poskytovanie hypotekárnych úverov fyzickým osobám s účinnosťou od 1. 1. 2003. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona.“ Žalobca poukázal na to, že ani v čase podpisu Zmluvy uvedené listiny neobdržal, ich obsah nepozná. Podľa vyjadrenia žalobcu ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) OZ, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia Zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa Zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Je podľa názoru žalobcu neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a splnenia si povinností veriteľa zo zákona. Priemerný spotrebiteľ nemusí byť znalý povinností, ktoré veriteľovi ukladá zákon. Zvlášť neprijateľná je zmluvná podmienka v časti „Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách.“ Požadovať od priemerného spotrebiteľa, aby vyhlásil informovanosť s takto koncipovanými skutočnosťami je podľa vyjadrenia žalobcu absurdné, nakoľko žalovaný si nedal ani toľko námahy, aby

údaje podľa § 37 ods. 2 zákona o bankách riadne vypísal. Takto formulovanú podmienku nepochopí vždy ani právnik, nakoľko je len malý predpoklad, že bude poznať znenie predmetného ustanovenia, a teda, je veľmi nepravdepodobné, že jeho vyhlásenie, ohľadom informovanosti bude relevantné. Pokiaľ ide o obsah VOP žalobca uviedol, že nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do VOP dojednaní, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité, resp. ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že si ich spotrebiteľ nevšimne. (Vid' nálež ÚS ČR z dňa 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11 <<http://merit.slv.cz/I.US3512/11>>.) Ak takéto podstatné ustanovenia dodávateľ zahrnie do VOP, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. (Obdobne vid' rozhodnutie KS Trnava z dňa 15. 06. 2013, sp. zn. 24Co/666/2015.). Ak sa majú VOP stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť len prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. (vid' napríklad rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/236/2012, tiež KS v Prešove z dňa 28. 02. 2017 sp. zn. 5Co/11/2017 <<http://merit.slv.cz/5Co/11/2017>>). VOP sa súčasťou zmluvného dojednaní stávajú použitím inkorporačnej doložky, teda dohody strán o ich vtiahnutí do zmluvného vzťahu. Nemôže obstať poukaz banky pobočky, o tom, že inkorporácia VOP resp. splnenie vyššie naznačenej informačnej povinnosti bolo realizované postupom podľa ustanovenia § 37 zákona o bankách, nakoľko uvedené nie len že nemá súvislosť s kontraktácnym procesom, ide o verejnoprávnu povinnosť bánk.

5) K paušalizovaným vyhláseniam spotrebiteľov vo formulárových zmluvách žalobca uviedol, že z Rozsudku SD EÚ z 18. decembra 2014 Vo veci C-449/13, CA ConsumerFinance SA proti M. Y., W., rod. H., B. Y., ktorého predmetom konania bola okrem iného otázka povinnosti poskytnúť informácie spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, povinnosť overiť úverovú bonitu dlžníka, dôkazné bremeno, spôsoby dokazovania vyplýva, že ustanovenia smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že: jednak bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 smernice 2008/48 <<http://merit.slv.cz/8smernice2008/48>> zaťažuje spotrebiteľa, a jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má za následok aj prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných smernicou 2008/48. NS SR k uvedenému konaniu (prenášanie dôkazného bremena na spotrebiteľa uviedol), že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 OZ, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. (Vid' rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28. júna 2016).

6) Žalobca v podanom návrhu ďalej poukázal na to, že Národná banka SR vo vzťahu k aplikácii rozsudku SD EÚ vo veci C42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti U. Y., za účelom zjednotenia informácie ohľadom aplikácie sporných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. zdôraznila nevyhnutnosť zabezpečenia riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľov v súvislosti o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetných obchodných podmienkach, ktoré musia spĺňať podmienku transparentnosti, a tým tiež zabránenie prekvapivosti zmluvných dojednaní. Dohliadané subjekty sú povinné preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené ako neoddeliteľná súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. SD EÚ žiadnym spôsobom nezužuje povinnosť veriteľov formulovať zmluvné dojednanie jasným a zrozumiteľným spôsobom a tiež tak, aby nespôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako ani povinnosť neuvádzať klamlivé, neúplné alebo akýmkoľvek spôsobom zavádzajúce informácie. Uvedené povinnosti veriteľom jednoznačne vyplývajú napríklad z ustanovení § 4 ods. 2 a ods. 6 a § 7 a 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj z ustanovení § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. (Vid' Informáciu odboru ochrany finančných

spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej).

7) K dohode zmluvných strán o písomnej forme právneho úkonu žalobca uviedol, že strany uzavreli zmluvu o úvere písomne a preto sa podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> (ak sa mali právne vzťahy účastníkov zmluvy spravovať podľa § 262 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> s poukazom na § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>>, týkajúcej sa časti ohľadom prejavu vôle účastníkov zmluvy), VOP ako aj prípadné ďalšie súčasti zmluvy obsahom upravujúce práva a povinnosti zmluvných strán vyžadovalo, aby boli podpísané žalobcom. Preto, aby bolo spoľahlivo osvedčené právo právneho predchodcu žalovaného (zosplatniť úver zo Zmluvy), žalovaný by musel predložiť dôkaz svedčiaci tomu, že žalobca podpísal okrem Zmluvy i ďalšie súčasti Zmluvy ako VOP alebo prípadne úverové podmienky. Dohoda účastníkov vo VOP alebo v iných obchodných podmienkach vyžadovala podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a podpis žalobcu. Ak podpis žalobcu absentoval na VOP a ďalších listinách, na ktoré Zmluva odkazuje a ktoré majú podstatný význam pre posúdenie vyváženosti práv a povinností, právny úkon je podľa § 40 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a § 272 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Zhrnúc vyššie uvedené, právny predchodca žalovaného v Zmluve formuláciou neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobila hrubú nerovnováhu v zmluvnom vzťahu má za následok, že právny predchodca žalovaného, nie len že nesplnil svoje zákonné povinnosti voči spotrebiteľovi, tiež si vytvoril priestor pre nekalé nemravné konanie, ktorým dosahoval plnenia. V Zmluve v čl. VII. Záverečné ustanovenia v bode 5. Zmluvy je uvedené: „Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Ustanovenie o voľbe Obchodného zákonníka pre úpravu práv a povinností účastníkov Zmluvy je podľa tvrdenia žalobcu neprijateľnou podmienkou spôsobilou založiť v spojení s inými ustanoveniami Zmluvy zjavný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, keďže niet žiadneho ekonomického dôvodu, ktorý by spotrebiteľa, ktorý nemá možnosť obsah zmluvných podmienok ovplyvniť, veriteľ nútil k tomu, aby svoj vzťah s dodávateľom podriadil pod ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Favorizovanie Obchodného zákonníka pred právnymi predpismi určenými na ochranu spotrebiteľa neprímerane podľa mienky žalobcu znevýhodňuje spotrebiteľa. Skutočnosť, že pri úvere ide o „absolútny obchod“ pritom nijako nevylučuje predpisy na ochranu spotrebiteľa - aj generálnu ochranu poskytovanú spotrebiteľským zmluvám Občianskeho zákonníka, nakoľko Obchodný zákonník prioritne upravuje vzťahy medzi podnikateľmi. S poukazom na rozhodnutie NS SR z dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5MCdo 20/2009 <<http://merit.slv.cz/5MCdo20/2009>> sa za neprijateľnú podmienku považuje aj dohoda o uplatnení Obchodného zákonníka na spotrebiteľské zmluvné vzťahy. Zhodne napríklad aj Uznesenie Ústavnoprávneho výboru NR SR: „Aj dohoda podľa § 262 ods. 1 môže byť neprímeranou podmienkou zmluvy a teda neplatnou podľa všeobecnej úpravy Občianskeho zákonníka.“ (Vid' Vládny návrh novely Obchodného zákonníka predložený do Národnej rady SR z dňa 28.09.2007 ako parlamentná tlač č. 436.) Zákonodarca s ohľadom na poznatky z aplikačnej praxe súčinnosťou od 01. 04. 2015 zaviedol do Občianskeho zákonníka ustanovenie § 52 ods.2, ktoré iba expressis verbis vyjadruje aj doposiaľ platné a aplikované pravidlo prednostného použitia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky, tak že „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ (Napríklad aj Uznesenie ÚS SR z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013 <<http://merit.slv.cz/I.US402/2013>>, Uznesenie NS SR z dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5MCdo/20/2009 <<http://merit.slv.cz/5MCdo/20/2009>>, NS SR z dňa 14.09.2017 3Cdo/87/2017 <<http://merit.slv.cz/3Cdo/87/2017>>, Rozhodnutie KS v Trenčíne z dňa 23. 11.2011, sp. zn. 17Co/167/2011 <<http://merit.slv.cz/17Co/167/2011>>, Rozhodnutie KS v Prešove z dňa 11.06.2013, sp. zn. 6Co/218/2012 <<http://merit.slv.cz/6Co/218/2012>>, Rozhodnutie KS Bratislava z dňa 31.03.2015 sp. zn.5Co/349/2012 <<http://merit.slv.cz/5Co/349/2012>> a mnohé ďalšie.) Z uvedeného podľa žalobcu rovnako vyplýva, že právny predchodca žalovaného si zmluvnou podmienkou vymienil pre seba lepšie postavenie v snahe ukrátiť spotrebiteľa, žalobcu na jeho právach. S poukazom na predkladané výpisy o priebehu zmluvného vzťahu, resp. plneniam a ich započítavaní, je podľa názoru žalobcu z ich obsahu zrejmé, že mu bol účtovaný celý rad poplatkov, ktoré právny predchodca žalovaného započítaval nie na istinu úveru ale na príslušenstvo. K poplatkom ako neprijateľnej zmluvnej

podmienke vo všeobecnosti žalobca v podanom návrhu uviedol, že keďže poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia, nie je vylúčený zo súdnej kontroly neprijateľných podmienok v zmysle § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Podľa vyjadrenia žalobcu, ak má poplatok obstať z hľadiska súdnej kontroly, musí ísť o plnenie, ktoré je pre spotrebiteľa skutočné, má pre neho význam. Poplatok by mal nepochybne korešpondovať nejakému predmetu plnenia v písomnej zmluve. Je zrejmé, že bez predmetu plnenia niet ani ceny. Pokiaľ predmet nebol vyjadrený, napĺňa sa predpoklad neprijateľnosti v spojení s obsahom zmluvy, z ktorej spotrebiteľ nedokáže zistiť, čo je predmetom tohto poplatku. Poplatok môže byť za splnenia uvedeného potom pre spotrebiteľa poškodzujúci a netransparentný. Môže ísť len o virtuálne plnenie, spojené s týmto poplatkom, ktoré je v skutočnosti z ekonomického hľadiska nahrádzaním úrokov. Uvedené platí i pre nekonkrétny poplatok alebo poplatok za neuzavretý a presne nevypočítaný okruh plnení. Napokon v zmysle rozhodnutia NS SR 1MCdo/1/09, tiež NS ČR 21Cdo/1484/2004 sa za neprijateľný považuje poplatok, ak prevyšuje náklady spojené s vedľajším plnením. Či už je poplatok pomenovaný ako administratívny, za poskytnutie spotrebiteľského úveru alebo ako spracovateľský, svojim obsahom by mal sledovať nadštandardné služby, administratívne úkony výhradne v záujme spotrebiteľa, a ktoré nie sú plnením zákonných povinností veriteľa. Ak veriteľ od spotrebiteľov požaduje poplatok napríklad za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru (paušálny alebo % z výšky úveru), poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene.

8) Vo vzťahu k spracovateľskému poplatku podľa bodu II. ods. 5 Zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienke žalobca poukázal na nasledovné skutočnosti. Zo znenia Zmluvy v bode II. ods. 5 vyplýva, že cit.:“ Dlužník je povinný zaplatiť Banke v zmysle § 499 Obchodného zákonníka Spracovateľský poplatok vo výške dohodnutej v Základných podmienkach, a to i keď k poskytnutiu Úveru nedôjde. Spracovateľský poplatok je splatný pri podpise Zmluvy.“ Kogentné ustanovenie § 499 Obchodného zákonníka upravuje možnosť dojednania odplaty za tzv. „rezervovanie“ prostriedkov veriteľa pre dlžníka. Podstata uvedenej odplaty spočíva v tom, že veriteľ od uzavretia zmluvy o úvere s týmito nemôže disponovať a čaká na to kedy, v akej výške a či vôbec bude úver dlžník reálne čerpať, pričom nárok na takúto odmenu vzniká bez ohľadu na to, či úver bude alebo nebude vyčerpaný. Aj keď ide o kogentné ustanovenie, ktoré reflektuje zásadu zmluvnej voľnosti, táto však nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenia. Žalobca ďalej poukázal na to, že v okamihu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľovi nepochybne jasné, že spotrebiteľ žiada o čerpanie úverových prostriedkov. Nie je preto daný predpoklad rezervácie a vyčkávanie veriteľa, či a vôbec bude spotrebiteľ úver čerpať. Uvedená skutočnosť je daná uzatvorením spotrebiteľskej úverovej zmluvy a veriteľ neposkytuje spotrebiteľovi žiadnu službu ani protiplnenie. S poukazom na § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka by v zásade každý veriteľ mohol dojsť k odplatu za rezerváciu úverových prostriedkov, čo by samozrejme odporovalo kogentnému úverovému procesu a splnením tak predzmluvných aj zmluvných povinností.

9) K poplatku za upomienku ako neprijateľnej zmluvnej podmienke žalobca uviedol, že právny predchodca žalovaného zasielal žalobcovi v 1 rade upomienky, ktoré boli s poplatkami sumou poplatku 25,- Eur za bližšie nešpecifikované a spotrebiteľovi nevysvetlené náklady. V súvislosti s vyššie uvedeným žalobca konštatoval, že poplatok za upomienku nemožno chápať ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Upomienka nemôže mať ani sankčný charakter, totiž mala by povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi netransparentné. Pokiaľ je poplatok za upomienku formulovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak, že umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky dodávateľa na upomienku, určený paušálnou sumou, bez jasného výpočtu skutočných nákladov je podľa vyjadrenia žalobcu zrejmé, že predstavuje neprijateľnú podmienku z dôvodu absencie určitosti a transparentnosti. V účtovaní takýchto poplatkov je citeľná snaha veriteľa o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv. (Vid' napríklad rozhodnutie KS v Bratislave zo dňa 22. 05. 2014, sp. zn. 9Co/350/2012 <<http://merit.slv.cz/9Co/350/2012>>.).

10) Vo vzťahu k zmluvnému úroku po mimoriadnej splatnosti ako neprijateľnej zmluvnej podmienke žalobca v prvom rade poukázal na súdnu prax, ktorá je jednotná v tom, že z povahy ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zákonníka v spojení

s ustanovením § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> Z. z. vyplýva, že horná hranica úrokov z omeškania je kogentne stanovená, jej prekročenie nie je prípustné. (Vid' napr. rozhodnutie v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 5, ročník 2000, R 5/2000, uznesenie NS SR z 18. 08. 2010, sp. zn. 4MCdo 8/2010 <<http://merit.slv.cz/4MCdo8/2010>>, Uznesenie ÚS SR z dňa 05. 06. 2013, sp.zn. II. ÚS 329/2013 <<http://merit.slv.cz/II.US329/2013>>-15). Žalobca ďalej uviedol, že bol v omeškaní s plnením dlhu, v dôsledku čoho právny predchodca žalovaného využil inštitút mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čím okrem iného došlo k zániku záväzku. Z predloženého výpisu z roku 2015 a 2016 (teda po vyvolaní mimoriadnej splatnosti) je zrejmé, že sa dlh žalobcu neúmerne navyšoval generovaním dlžných súm z riadneho úroku a úroku z omeškania. Inak povedané právny predchodca žalovaného požadoval úroky z úrokov, prípadne úroky z omeškania úrokov, čo je absolútne vylúčené pretože anatocizmus (úročenie úrokov) je neprípustný. Od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, totiž ak by zmluvný úrok patril veriteľovi až do zaplatenia, bol by dlžník v postavení spotrebiteľa dvojnásobne zaťažovaný úrokmi z úveru i úrokmi z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu strán. Aj Občiansky zákonník v ustanovení § 53 považuje za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, ktorou by si veriteľ vymienil neprímeranú kompenzáciu (sankciu) od spotrebiteľa, ktorý si neplní svoje záväzky. Priznanie, či vymoženie takého nároku t.j. zaplatenie zmluvného úroku z úveru v zmluvne dohodnutej výške v percentuálnej výške ročne z nesplatennej sumy istiny úveru odo dňa nasledujúceho po mimoriadnej splatnosti úveru, je v rozpore aj s čl. 6 smernice 93/13/EHS. Zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania by bolo potrebné označiť za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods.2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania. (Vid' napríklad Rozhodnutie KS v Trnave z dňa 22. 01. 2019, sp z. 9Co/101/2018). <<http://merit.slv.cz/12C/9/2014>> Pre podporu uvedeného žalobca ďalej poukázal na to, že úroky i úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, možno ich požadovať len z istiny a nie z iného príslušenstva (z úrokov). Ak dlžník nesplatí včas úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva a nie do omeškania s plnením vlastného dlhu t.j. istiny. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva veriteľ nemá tiež preto, že ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

11) V podanom návrhu ďalej žalobca k započítavaniu jeho plnení na Zmluvu v rozpore s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako neprijateľnej zmluvnej podmienke poukázal na to, že podľa § 566 OZ v znení od 1. 1. 2008, ktoré ustanovenie ako poukazuje Fekete I., (FEKETE I. 2011: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex, 2011. s. 1659.) prednostne rieši splácanie spotrebiteľských úverov vo vzťahu k úrokom a istine a v zmysle obsahu ktorého, je veriteľ povinný pri čiastočnom plnení peňažného dlhu plnenie dlžníka započítavať najprv na istinu a potom na úroky. Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6 CO 39/2011 zo dňa 20. 09. 2011, ktorým súd ustálil, že „ak zmluvná podmienka pripúšťa ľubovôľu dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby spotrebiteľa, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen príslušenstva, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie ustálené v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nevyváženosť iba podčiarkuje, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa až nepredvídateľným.“ S poukazom na obsah rozhodnutia KS Prešov z dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co 39/2011, je podľa vyjadrenia žalobcu zrejmé, že či už bežná splátka podľa splátkového kalendára alebo mimoriadna splátka predstavujú stále len plnenie dlhu a pri každom z týchto plnení pokiaľ si veriteľ priradí plnenie na úhradu príslušenstva v rozpore s vôľou spotrebiteľa, nastane hrubo nevyvážený stav. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vždy o neprijateľnú podmienku.

12) Žalovaný vymáha plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré plnenia sú zabezpečené záložným právom k Zmluve. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28. 07. 2008 časť I. bod 3, vyplývajú plnenia ktoré sú zabezpečenou pohľadávkou. Argumentácia žalobcu a predložené dôkazy v plnom rozsahu podľa jeho názoru preukazujú dôvodnú obavu a nutnosť poskytnúť mu ochranu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko z vyššie uvedeného má byť zrejmé

a preukázané, že záložná zmluva zabezpečuje také plnenia, ktoré majú právny základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, a boli a sú vymáhané bez právneho dôvodu. Podľa názoru žalobcu je zrejmé, že právnym predchodcom žalovaného vyčíslená suma pohľadávky vo Výzve zo dňa 22. 03. 2017 na sumu 85.951,68 Eur, a ktorá je pravdepodobne pokladom pre výkon záložného práva predstavuje plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok a nezapočítaných plnení poukazovaných žalobcom na istinu. Z predloženého dôkazu Výpisy zo Zmluvy za účtovné obdobie od 01. 01. 2010 až do 31. 12. 2016 má totiž jednoznačne vyplývať, že len v predkladanom období žalobca zaplatil sumu najmenej 18.233,37 Eur. Nie je však zrejmé, akým spôsobom boli započítané žalobcom uhradené prostriedky na Zmluvu. Totiž, ak dlh žalobcu je o 19.563,84 Eur vyšší ako v čase uzatvorenia Zmluvy, a to aj napriek tomu, že plnil najmenej vo výške 18.233,37 Eur (poskytnuté 66.387,84 Eur - 85.951,68 Eur je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že ide o konanie v rozpore s už označenou právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa. Žalobca má za to, že nie je jasné, ako žalovaný (resp. právny predchodca) vyčísli predmetnú pohľadávku, na podklade ktorej sa pravdepodobne vykonáva záložné právo. Z dôvodu, že si do dlžnej sumy pravdepodobne zarátal aj také úroky a poplatky, ktoré sú pre spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je nutné Zmluvu vrátane VOP preskúmať. Rovnako je potrebné podľa vyjadrenia žalobcu preskúmať aj záložnú zmluvu a zistiť, ktoré ustanovenia z uvedených zmlúv žalovaný resp. právny predchodca žalovaného použil pre vyčíslenie svojej pohľadávky. Existenciu dôvodnej obavy, že predmetom vyhlásenia žalovaného sú nepravdivé tvrdenia o výške pohľadávky, ktorá je predmetom výkonu záložného práva, a to aj s poukazom na dôkaz - Výzva z dňa 22. 03. 2017 právneho predchodcu žalovaného, potvrdzuje podľa názoru žalobcu i to, že po 9 rokoch splácania úveru je vyčíslená suma dlhu na 85.951,68 Eur, čo je suma zjavne vyššia ako bola žalobcovi poskytnutá. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese výkonu zabezpečovacieho prostriedku - výkonu záložného práva, na základe záložnej zmluvy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. (porov. rozsudok W.-XXX/XX H.). Podľa vyjadrenia žalobcu je rovnako potrebné preskúmať aj záložnú zmluvu a zistiť, ktoré ustanovenia Zmluvy žalovaný použil pre vyčíslenie svojej pohľadávky, a to s poukazom na Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam z dňa 28. 07. 2008 čl. I. Predmet Zmluvy a zabezpečovaná pohľadávka bod 3. Záložné právo zabezpečuje všetky tam uvedené svojim obsahom neurčité plnenia spolu označené ako „Pohľadávka“ . Teda pokladom pre výkon záložného práva nemohla byť podľa názoru žalobcu ani postupovaná pohľadávka vo výške 85.951,68 Eur. Na základe uvedeného má žalobca za to, že je potom dôvodná súdna kontrola písomného jednostranného právneho úkonu žalovaného, ktorým vyhlásil a potvrdil pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Ak k vyvolaniu splatnosti pohľadávky a spusteniu mechanizmu výkonu záložného práva prispel celý rad neprijateľných zmluvných podmienok a porušenie viacerých zákonných ustanovení, ktoré mali vplyv na celkovú výšku dlhu žalobcu, je podľa mienky žalobcu zrejmé, že dobrovoľná dražba vykonávaná na podklade neprijateľných plnení nemôže požívať právnu ochranu. Preto, ak sa potvrdí záver o tom, že to boli práve neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú absolútne neplatné a nerozhoduje pritom výška plnenia z tejto neprijateľnej podmienky, pripravovaná dobrovoľná dražba na plnenia z neprijateľných podmienok, je podľa tvrdenia žalobcu absolútne neprijateľná bez ohľadu na výšku plnení.

13) S poukazom na obsah konaní vedených pod sp.zn. 12C/162/2015, tiež 7C/214/2015 na Okresnom súde Rimavská Sobota (medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom) je podľa vyjadrenia žalobcu zrejmé, že úver vyplývajúci zo Zmluvy, bol ku dňu 04. 11. 2014 právnym predchodcom žalovaného mimoriadne zosplatnený, avšak otázka platnosti jednostranného zosplatnenia úveru, ostala sporná a nevyriešená, nakoľko návrh o určenie neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy o hypotekárnom úvere bol z procesných dôvodov zamietnutý. Žalobca má za to, že za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle ustanovenia § 524 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> stal žalovaný veriteľom žalobcu, je potrebné považovať tú skutočnosť, že postupom bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo konať. Banke sa v ustanovení ukladá pred postúpením svojej pohľadávky vzniknutej z jej bankovej činnosti urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Žalobca ďalej poukázal na to, že z priebehu vyššie označených konaní vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota je zrejmé, že sa žalobca dostal do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>. Keďže sa podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nenachádzajú v rámci ustanovení Zmluvy, potom sú pravdepodobne obsahom VOP. Doposiaľ však nebola vyriešená zásadná otázka (od vyriešenia, ktorej podľa vyjadrenia žalobcu závisí i legitímnosť výkonu záložného práva

žalovaným), či sa stali VOP platne obsahovou súčasťou Zmluvy, teda či došlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu žalobcu a v tom dôsledku, či došlo k splneniu výzvy bankou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V označených konaniach nebol podľa tvrdenia žalobcu predložený taký dôkaz, svedčiaci tomu, že žalobca podpísal okrem Zmluvy i ďalšie súčasti Zmluvy ako VOP alebo úverové podmienky. Dohoda účastníkov vo VOP alebo v iných obchodných podmienkach vyžadovala podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a podpis žalobcu, ak nebol daný na VOP, právny úkon je podľa § 40 ods. 1 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a § 272 Obchodného zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/>> neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Z uvedeného by potom vyplývalo, že VOP sú neplatné ako celok, vrátane takej časti VOP, kde by boli uvedené podmienky právneho predchodcu žalovaného na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (vrátane absolútnej neplatnosti zmluvných podmienok tam uvedených). Podľa Zmluvy bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> nepochybne dohodnuté medzi účastníkmi Zmluvy plnenie dlžníka v splátkach a právny predchodca žalovaného mohol žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté. S poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zaplatenie celej pohľadávky naraz má právo veriteľ žiadať, ak v prvom rade existuje dohoda medzi ním a dlžníkom. Dohoda predpokladá dvojstranný právny úkon, teda aj prejav vôle žalobcu, potvrdený jeho podpisom, ktorý v uvedených súdnych konaniach preukázaný zo strany právneho predchodcu žalovaného nebol a potom podľa názoru žalobcu nemohol právny predchodca žalovaného účinne požiadať žalobcu o zaplatenie celej pohľadávky naraz. Neplatný právny úkon banky, obsiahnutý v súčasti Zmluvy nemôže tak vyvolať ten účinok, že dlžník stratí výhodu splátok a v jeho dôsledku nemôže byť ani platný jednostranný právny úkon predchodcu žalovaného, ktorý má podľa zákona povinnosť voči dlžníkovi urobiť banka podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ak vo vyššie uvedených súdnych konaniach nebolo preukázané, že banka urobila platne zákonom predpísaný právny úkon, smerujúci k tomu, aby mohla postúpiť pohľadávku v súvislosti s omeškaním žalobcu s plnením jeho záväzku, má žalobca za to, že nebol ani splnený v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konaní preukázaný zákonný predpoklad na postúpenie pohľadávky bankou na žalovaného, ktorý bankou nie je a nemohlo dôjsť ani k platnému uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi bankou a žalovaným z dôvodu, že nedošlo k predpokladanému platnému právnomu úkonu banky. Aj zmluva o postúpení pohľadávky je dvojstranný právny úkon, ktorým si banka a žalovaný mienili upraviť svoje vzájomné práva a povinnosti. Je s poukazom na vyššie uvedené pravdepodobné, že zmluva o postúpení pohľadávky je podľa § 39 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> právnym úkonom neplatným a nedovoleným, z ktorého nemohol nadobudnúť žalovaný právo veriteľa domáhať sa po žalobcovi ako dlžníkovi splnenia záväzku pre neplatnosť právneho úkonu banky. Ani za predpokladu, že by VOP boli platné, nedošlo by podľa mienky žalobcu k vyvolaniu účinkov mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky. Požiadavkou na to, aby bolo možné považovať písomnosť za doručenú je, aby adresát, pri doručovaní vyhlásenia žalobcu, mal objektívnu možnosť sa s písomnosťou oboznámiť. Ako vyplynulo z konaní vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/162/2015, tiež 7C/214/2015, žalobca oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bankou neobdržal a nebolo mu doručené. Na základe uvedeného teda z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol nadobudnúť žalovaný žiadne práva ani žalobca povinnosti. Skutočným veriteľom žalobcu s poukazom na dané skutočnosti zostala SLSP a.s., ktorej zostalo postavenie veriteľa zo Zmluvy.

14) Žalobca ďalej uviedol, že banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Banka túto možnosť v danom prípade využila a žalovanému postúpila pohľadávku potom ako vyhlásila mimoriadnu splatnosť. Doručenie výzvy, ktorá má predchádzať k zosplateniu úveru, však nepreukázané doposiaľ nebolo. Pokiaľ, ale banka nevyzvala dlžníka k splneniu omeškaných pohľadávok, nebola podľa tvrdenia žalobcu oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalobca v omeškaní. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu

a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala podľa vyjadrenia žalobcu v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> o bankách. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalovaného a žalovaným je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> (pre rozpor so zákonom). Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Obč. zák. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Z už uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 Občianskeho zákonníka, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>>, je postupca v prípadnom súdnom konaní (v prípade spornosti) povinný, dokázať predpoklady svojej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

15) Žalobca následne v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdu ozrejmil okolnosť, ktorá má zásadný vplyv na výkon záložného práva draženej nehnuteľnosti. Účel, pre ktorý žalobca uzatvoril Zmluvu, bola kúpa nehnuteľnosti. Uvedená hnutel'nosť, je zálohom i predmetom výkonu záložného práva. Prostriedky zo Zmluvy boli v plnom rozsahu poukázané predávajúcemu, v tejto súvislosti záložcovi ako pôvodnému vlastníkovi. Z dôvodu zásadných formálnych nedostatkov kúpnej zmluvy, prevod vlastníckeho práva príslušná správa katastra odmietla vykonať. V dôsledku uvedeného, pôvodný vlastník zostal formálnym vlastníkom na liste vlastníctva vo vzťahu k predmetu dražby, v záložnej zmluve má tiež postavenie záložcu, avšak právny stav ostal doteraz nevyporiadany. Označená situácia uviedla žalobcu do postavenia dlžníka bez vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, napriek tomu že kúpnu cenu nepochybne uhradil z prostriedkov úveru. Žalobca so svojou matkou má v predmete dražby trvalý pobyt, nehnuteľnosť reálne užívajú predstavuje ich obydlie. Dražobník doručuje znalecký posudok záložcovi, ktorý neposkytuje súčinnosť a žalobca i z uvedeného dôvodu stráca svoje právo napríklad v podobe námietok vo vzťahu k znaleckému posudku a iných práv, ktoré prislúchajú len vlastníkovi nehnuteľnosti resp. záložcovi. Žalobca za účelom zosúladenia právneho stavu v otázke vlastníckeho práva uviedol, že hodlá podať žalobu o jeho určenie, čím sa zosúladi i právny stav.

16) Žalobca nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňujeme existenciou dôvodnej obavy, že žalovaný zrealizuje prostredníctvom dražobníka výkon záložného práva k už spomínaným nehnuteľnostiam, na základe čoho dôjde k ich vydraženiu v dobrovoľnej dražbe v prospech 3. osoby zrejme za neprímerane nízku cenu a v rozpore s právnou úpravou s poukazom na porušenia žalovaného uvádzané v obsahu tohto návrhu. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia je podľa vyjadrenia žalobcu o to viac naliehavšia, že žalobcovi už bolo od dražobníka povereného žalovaným, doručené Oznámenie o dobrovoľnej dražbe zo dňa 31. 07. 2019, v ktorom sa uvádza, že dobrovoľná dražba predmetných nehnuteľnosti sa uskutoční dňa 10. 09. 2019 o 17:00 hod, v mieste: salónik na prízemí v hoteli CLAVIS, Jókaiho 22, 984 01 Lučenec. Žalobca sa domnieva, že na jeho strane teda existuje dôvodná potreba neodkladnej úpravy pomerov, pričom táto obava vyplýva z toho, že v súčasnosti už prebieha výkon záložného práva podľa ZDD. Dražobník, na základe návrhu na vykonanie dražby žalovaného realizuje úkony smerujúce k vydraženiu predmetu zálohu a teda reálne hrozí, že dôjde k

vydraženi predmetných nehnuteľností v dobrovoľnej dražbe v prospech tretej osoby, ktorá s nimi bude môcť ďalej nakladať ako vlastník. Zároveň hrozí, že dôjde aj k podstatnému sťaženiu výkonu budúceho súdneho rozhodnutia, resp. by mohlo dôjsť k ťažko odstrániteľnej ujme (napr. k následnému opätovnému zaťaženiu nehnuteľnosti zo strany 3. osoby, uzatvoreniu zmluvy o nájme a podobne). Nariadenie neodkladného opatrenia nebude podľa názoru žalobcu pre žalovaného predstavovať neprímeraný zásah do jeho práv, bude mať len za následok zdržanie sa výkonu záložného práva. Rovnako nariadeným neodkladným opatrením bude zamedzené produkovanie ďalšieho sporu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Žalovanému tak v žiadnom prípade nevznikne ujma, ktorú by v budúcnosti nebolo už možné napraviť resp. odstrániť, keďže založené nehnuteľnosti nestratia na hodnote do takej miery, že by bolo ohrozené uspokojenie pohľadávky žalovaného. Na strane druhej žalovaný podotkol, že pokiaľ by súd neodkladné opatrenie nenariadil, žalobcovi by mohla vzniknúť ťažko napravitel'ná ujma spočívajúca aj v definitívnej strate užívacieho práva k domu a teda v strate obydľia žalobcu a reálnych nádejí na zosúladenie právneho stavu. Je nepochybné, že základné ľudské právo žalobcu na obydľie musí zo strany štátnych orgánov požívať väčšiu právnu ochranu, ako právo žalovaného na uspokojenie jeho pohľadávky zabezpečenej záložným právom, o to viac ak i z obsahu podaného návrhu vyplývajú veľmi závažné skutočnosti, pre ktoré je daný predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia súdom. Z vyššie uvedených dôvodov potom žalobca navrhol, aby súd vyhovel jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17) Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18) Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

19) Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20) Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21) Podľa § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a b) navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje, b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

22) Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

23) Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

24) Podľa § 328 ods. 2 CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa §

326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

25) Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26) Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas

27) Podľa § 331 ods. 1 CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

28) Podľa § 331 ods. 2 CSP, uznesenie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

29) Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 12. Súd po posúdení

30) Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

31) Podľa § 336 ods. 2 CSP, súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

32) Podľa § 336 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

33) Súd po posúdení obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a pripojených listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh spĺňa všetky formálne náležitosti v zmysle § 324 CSP. Preto nie je daný dôvod na jeho odmietnutie podľa § 327 CSP a súd sa jeho obsahom vecne zaoberal.

34) Podľa § 552 Občianskeho zákonníka, pohľadávku možno zabezpečiť aj záložnou zmluvou. Ako sa zabezpečuje pohľadávka zálohom veci alebo práva, je upravené v časti o vecných právach.

35) Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia predstavuje v zásade dočasné rozhodnutie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia okrem osvedčenia návrhu je aj osvedčenie, že bez jeho nariadenia by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia musí bezprostredne a reálne hroziť. Neodkladné opatrenie má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav. Platí tiež, že neodkladné opatrenie môže obmedziť druhú stranu len natoľko, aby splnilo svoj účel a nesmie ho obmedziť nad mieru nevyhnutne potrebnú. Súd pri rozhodovaní musí mať rozhodujúce skutočnosti osvedčené, musí zvažovať, či je osvedčený nárok a či je nariadenie neodkladného opatrenia potrebné.

36) Z dočasného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie. Neznamená to však, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby bola osvedčená

pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zásah do práv neodkladným opatrením dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z neodkladného opatrenia dotknutej strane. Súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení musí vziať do úvahy aj možnosť uvedenia pomerov strán do stavu, ktorý tu bol pred nariadením neodkladného opatrenia. Pod pojmom dočasná úprava pomerov medzi stranami je pritom potrebné rozumieť prípad, kedy existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi stranami, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie.

37) Z vyššie uvedeného vyplýva, že na konanie a rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie (konanie vo veci samej), čo je dané tým, že uvedeným inštitútom sa má poskytnúť rýchlá ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V prvom rade je to dané lehotou, v rámci ktorej má súd o návrhu rozhodnúť, ktorá je bezodkladne, ako to vyplýva z ustanovenia § 328 ods. 2 CSP. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva dokazovanie charakteristické pre sporové konanie podľa ustanovení §186 a nasl. CSP, ale vychádza iba z listín predložených žalobcom, ktorými dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčuje. Tieto listiny môžu byť súčasťou návrhu, ako aj odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na dočasnosť a zmysel tohto procesného inštitútu sa v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuplatňuje ani zásada rovnosti strán (ktorú treba vnímať aj v spojení so zásadou kontradiktórnosti a zásadou ústnosti) tak striktné, ako v konaní vo veci samej. Sporové strany nemusia v každej časti, či druhu konania súčasne disponovať určitým procesným prostriedkom. V prípade niektorých procesných prostriedkov z ich povahy a účelu vyplýva, že ich uplatnenie má k dispozícii len jedna strana. Uvedené platí tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. Záujem na rýchlej a účinnej dočasnej ochrane práv žalobcu má prednosť pred právom žalovaného vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam. Ochrana žalovaného je daná jeho právom vyjadriť sa k týmto tvrdeniam počas konania a navyše zodpovednosťou žalobcu za prípadnú vzniknutú ujmu. (Vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR z 9. februára 2017, sp. zn. 3Obdo/1/2017).

38) Z predložených listinných dôkazov má súd za to, že dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia je daná a preto súd žalobcom navrhované neodkladné opatrenie nariadil. Žalobca preukázal existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovaným (resp. jeho právnym predchodcom), a to predložením Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28. 07. 2008 ako aj Zmluvou o hypotekárnom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008. Zároveň z oznámenia o dražbe č. 066/2019 zo dňa 24. 07. 2019 mal súd za preukázané, že dňa 10. 09. 2019 má byť v salóniku na prízemí v hoteli CLAVIS, na adrese Jókaiho 22, 984 01 Lučenec vykonaná dražba nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese: Rimavská Sobota, obec: Rimavská Sobota, katastrálne územie: Rimavská Sobota, zapísané v evidencii Okresného úradu Rimavská Sobota, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. 1338, a to konkrétne: rodinného domu so súpisným číslom 359 s príslušenstvom, postaveným na pozemku parcely registra „W.“ č. 1110/24 o výmere 443 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a pozemku parcely registra „C“ č. 1110/24 o výmere 443 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktoré nehnuteľnosti predstavujú záloh v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28. 07. 2008, t.j. že dochádza k výkonu záložného práva zriadeného k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam.

39) Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl.19 v spojení čl. 20 ústavy, a to bez akejkoľvek (preventívnej) ingerencie súdnej moci. Súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS13/2000 v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva Stanková vs. Slovenská republika a v rozhodnutí Paulic v. Chorvátsko. Súdny v uvedených rozhodnutiach potvrdili, že akýkoľvek zásah do obydlija je potrebné posudzovať veľmi citlivo a zužujúco s tým, že dotknutá osoba má mať za každých okolností možnosť dovolať sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde. Súd na základe žalobcom opísaného skutkového stavu a predložených listinných dôkazov v danom prípade dospel k názoru, že je nevyhnutné upraviť pomery strán takým spôsobom, aby nedošlo k nenapraviteľným, resp. ťažko napraviteľným následkom v prípade, ak by neobmedzil žalovaného vo výkone záložného práva zriadeného k nehnuteľnostiam konkretizovanými vo výroku tohto rozhodnutia. Výkonom záložného práva za situácie, že zo strany žalobcu je spochybnená zmluva o úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008, resp. za situácie, kedy je predpoklad, že žalovaný vymáha plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú zabezpečené

záložným právom k nehnuteľnostiam vo vzťahu ku ktorým sa má realizovať dobrovoľná dražba, hrozí navrhovateľovi neodkladného opatrenia bezprostredná ujma spočívajúca v strate obydlia a možnosti na zosúladienie právneho stavu so stavom skutočným, ktorý bol žalobcom v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne opísaný.

40) Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd prihliadal aj na mieru zásahu do práv žalovaného. V tomto smere súd konštatuje, že žalobcom navrhované neodkladné opatrenie nepredpokladá zásah do jeho práv v rámci jeho bežnej podnikateľskej činnosti. Nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia podľa názoru súdu nedôjde na strane žalovaného k tak závažným následkom ako na strane žalobcu, ktorý má na adrese predmetných nehnuteľností evidovanú adresu svojho bydliska. Taktiež v prípade existencie dlhu žalobcu voči žalovanému nemá nariadené neodkladné opatrenie žiadny vplyv na povinnosť žalobcu, ako úverového dlžníka, splniť si svoj záväzok. Preto je podľa názoru súdu dôvodné a nie neprimerané neodkladným opatrením zabezpečiť úpravu pomerov sporových strán tak, že súd uloží žalovanému, aby sa zdržal výkonu záložného práva. Zásah do práv žalovaného je pritom iba dočasný, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

41) O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 1 písm. a) a ods. 2, § 4 ods. 2 písm. u), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 a 3, § 10 ods. 2 písm. d) a podľa Prílohy 1 položka 1 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“). Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, čím mu vznikla poplatková povinnosť podľa položky 1 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia elektronicky, základná sadzba súdneho poplatku, ktorá je 33,- Eur, sa znižuje na 16,50 Eur (§ 6 ods. 3 ZSP). Nakoľko je však žalobca ako spotrebiteľ zo zákona od súdneho poplatku oslobodený, pričom súd jeho návrhu vyhovel, poplatníkom je tak v danom prípade žalovaný. Súdny poplatok je možné zaplatiť s použitím údajov podľa pripojeného platobného predpisu a v prípade, ak by v lehote splatnosti zaplatený nebol, bude sa vymáhať.

42) V súlade s § 255 ods. 1 a 2 CSP súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota, písomne, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné dorúčením.